

Hotade Vedsvampar

i Luleå kommun

Havtornsticka, Söder om Sundom

Svampar

Doftskinn
Gult jodskinn
Rosa jodskinn
Rynkskinn
Taigaskinn

Asptagging
Borsttagging
Gröntagging
Stjärntagging
Vintertagging

Blackticka
Blodticka
Brandticka
Doftticka
Gräddticka
Gränsticka
Harticka
Kristallticka
Lappticka
Laxticka
Ostticka
Rosenticka

Skorpticka
Stor aspticka
Isabellaporing
Storporig brandticka
Tallstocksticka
Ullticka
Veckticka
Vågticka
Vit aspticka
Finporing
Fläckporing
Gräddporing
Kritporing
Laxporing
Mjukporing
Sprickporing
Vaddporing

Gammelgranskål

Violmussling

Kandellabersvamp
Vit vedfingersvamp

Rynkskinn

Phlebia centrifuga

Hotkategori NT

Utseende

Skinnsvamp med resupinata, ettåriga upp till flera meter långa, skinnlika och till konsistensen vaxartade fruktkroppar. Hymeniet är tätt vårtigt eller rynkartad, ofta med radiärt mönster. Färska exemplar är först vita, sedan gräddfärgade med bruna fläckar längs kanterna. Fruktkropparnas kanter är oftast trådigt fransiga.

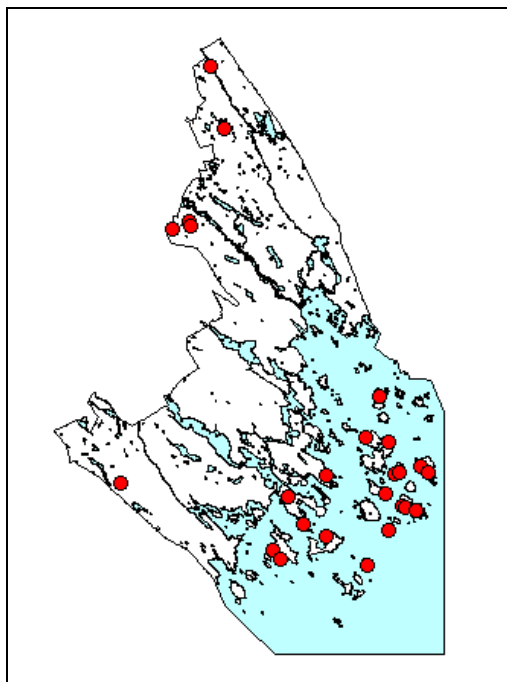
Substrat / biotop

Arten förekommer i olikåldraig, örtrika, under lång tid orörda barskogar. Den växer på grova granlågor som den behöver kontinuerlig tillgång till.

Förväxlingsarter

På grova asplågor kan sällsynt *Phlebia albida* förekomma. Dessa skiljs åt på mikroskopiska karaktärer. Doftskinn och permamentskinn är andra förväxlingsarter.

Rynkskinn har sina starkaste förekomster i skärgården.

Utbredning för rynkskinn

Utbredning

Taigaskinn

Laurila sulcata
Hotkategori VU

Utseende

Taigaskinn är en flerårig skinnsvamp med läderartade fruktkroppar. Kanterna är först brunfärgade sedan nästan svarta. Hymeniet är knöligt. Äldre exemplar är oftast koncentriskt färgade och radiärt sprickiga. Färgen är ljus gulaktig med laxfärgad ton. Som torr ockrafärgad. Fruktkroppen har en svagt framböjd kant.

Substrat / biotop

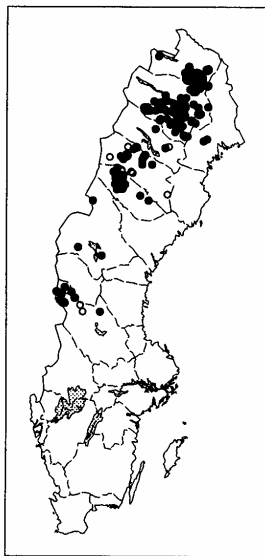
Växer på grova granlågor i olikåldriga naturgranskogar på en höjd av 300-600 meter över havet. Kärver kontinuerlig tillgång på lågor. (På Vettårsberget i Bodens kommun noterades den på tall).

Förväxlingsarter

Kan förväxlas med övriga ljusa skinn, men typiskt för taigaskinn är den svarta kanten.

Utbredning

Taigaskinn är en inlandsart som inte har påträffats i Luleå kommun.

Utbredning för taigaskinn i Sverige

Doftskinn

Cystostereum murrai

Hotkategori NT

Utseende

Doftskinn är en flerårig skinnsvamp med stora utbredda fruktkroppar, ibland med smala hattar. Den ljusa fruktkroppen är gråvit med en knottrigt och karakteristiskt krackelerad yta. Baksidan är svart. Man kan känna en tydlig dill-och eller kokosdoft från fruktkropparna.

Substrat / biotop

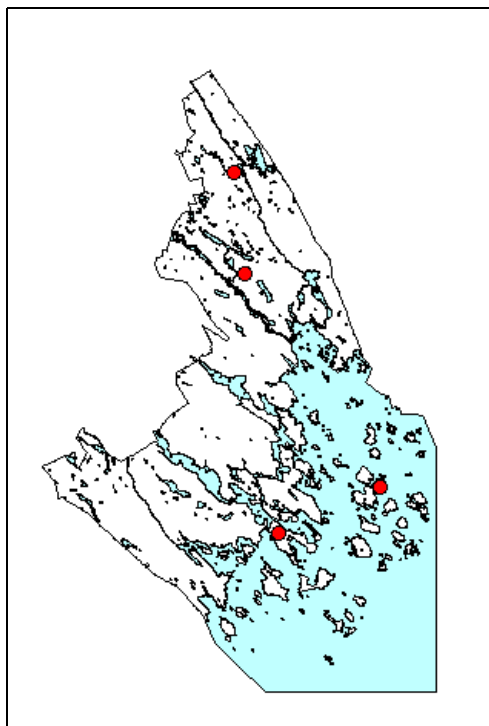
Växer på nyligen fallna granar med toppskador som har barken kvar. Trivs i olikåldriga naturgranskogar med hög fuktighet. Arten är en typisk representant för arter som är knutna till brandrefugier.

Förväxlingsarter

Rynkskinn, pergamentskinn, hårdskinn och taigaskinn.

Utbredning

Sällsynt art med ett fåtal kända lokaler i kommunen.

Utbredning för doftskinn

Rosa jodskinn

Amylocorticium subincarnatum

Hotkategori DD

Utseende

Flerårig skinnsvamp med gul till rödaktig färg, svampen omges av en ljusare kant. Unga fruktkroppar är gulaktiga till sämskfärgade men blir efterhand mörkt rosa.

Substrat / biotop

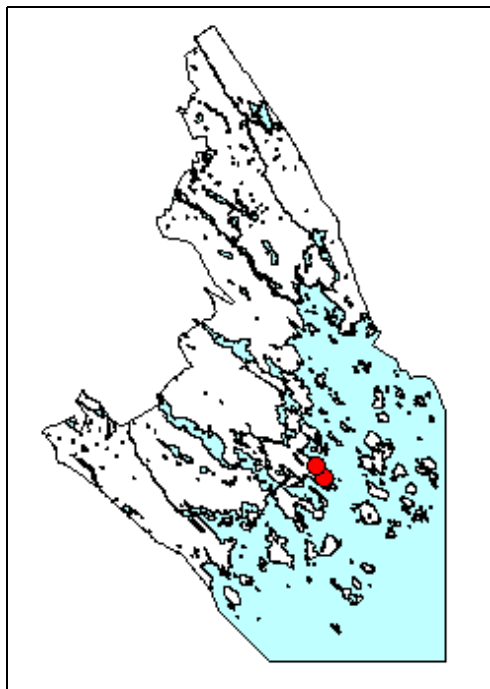
Växer på grova granlågor i fuktiga lägen i olikåldriga naturgranskogar. Fruktkropparna har stor utbredning och bildas där barken har fallit av och där veden inte är alltför multnad eller fuktig.

Förväxlingsart

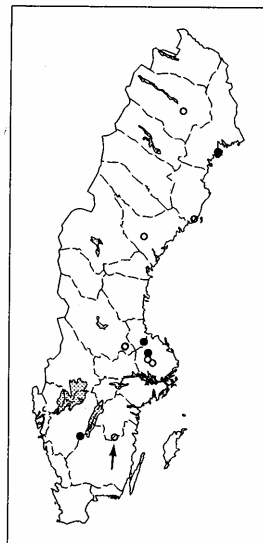
Gult jodskinn.

Utbredning

Förekommer mycket sällsynt i Sverige och har påträffats i två områden på Hertsölandet.

Utbredning för rosa jodskinn

Utbredning för rosa jodskinn i Sverige

Gult jodskinn

Amylocorticium subsulphureum

Hotkategori DD

Utseende

Ettårig skinnsvamp med kraftigt gula färgtoner med stor utbredning. Med åldern kan de få rödaktiga färger.

Substrat / biotop

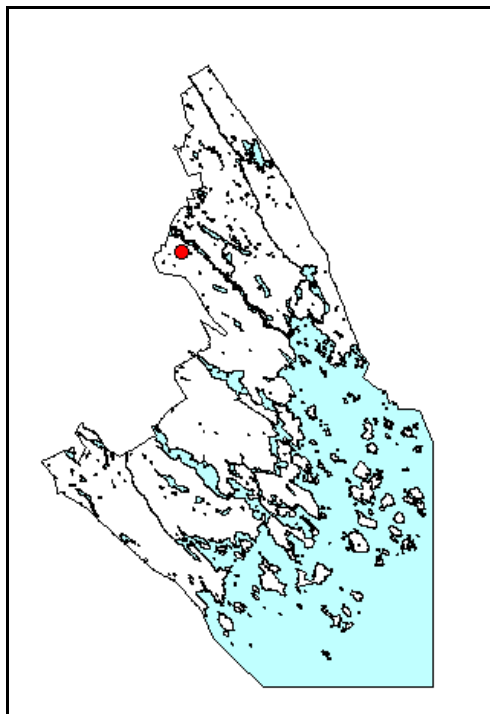
Arten växer på avbarkad barrved, helst tall. Behöver olikåldriga skogar där tillgången på lågor är stor. I södra Sverige har den påträffats på gamla trädgårdsgårdar.

Förväxlingsarter

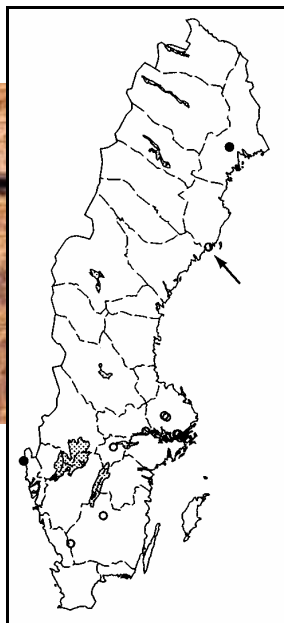
Rosa jodskinn.

Utbredning

Har påträffats vid Snöbergstjärnen sydost om Snöberget. Första fyndet i Nb.

Utbredning för gult jodskinn

Utbredning för gult jodskinn i Sverige

Stjärntagging

Asterodon ferruginosus

Hotkategori NT

Utseende

Är en rostbrun, utbredd taggsvamp med 1-3 mm långa taggar. Fruktkropparna är bruna med gulaktig fransad kant. Ofta med stjärnformade borst.

Substrat

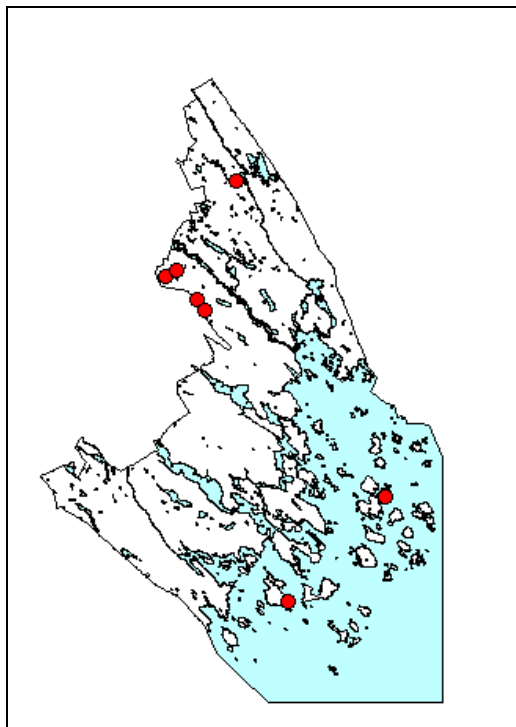
Växer oftast på murken barrved men kan även påträffas på björk och sälg i fuktiga skogar. Svampen är vanligast i örtrika biotoper. Föredrar opåverkade skogar, men förekommer även i genomhuggna skogar, vedupplag eller dylikt.

Utbredning.

Känd från ett fåtal lokaler i kommun.

Förväxlingsart

Andra bruntaggiga vedsvampar och unga exemplar av taigaporing.

Utbredning för stjärntagging

Asptagging

Radulodon eriksonii

Hotkategori NT

Utseende

En skinnsvamp försedd med tätt stående , 1-3 mm långa taggar. Färgen är ljus gulbrun som hos sämskinn.

Substrat/ biotop

Asptagging är en vitrötande svamp som växer på döda stående aspar och asplågor. Norr om Älvsbyn växte den på en stående sälj i barkens

uppsprickning. Arten bör letas på senvuxna aspar i hållmarkstallskog.

Utbredning

Arten har ett fåtal kända växtplatser i Sverige. I NB har den påträffats i kommunerna Piteå, Lustgården, Luleå Snöberget och Älvsbyn, Lill Korsträsk.

Förväxlingsart

Taggia, ljusa skinnsvampar

Vintertagging

Irpicodon pendulus

Hotkategori NT

Utseende

Vintertagging bildar 0,5 – 2 cm stora, något välvda, konsolformade hattar. Hattarna kan vara tunglika, solfjäderformade och med kort fot. Ibland uppträder de takteggellagda. Hatten är tunn på ovansidan gulvit till grågul. Undersidan är försedd med oregelbundna, upp till 1,5 mm långa taggar som har samma färg som ovansidan.

Substrat/ biotop

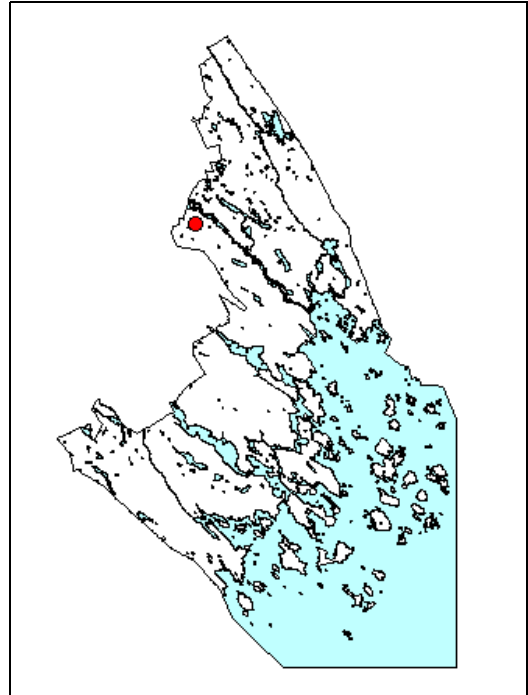
Arten är en vedrötande svamp som bara växer på döda eller döende tallar. Den utvecklas i regel på barken, ibland i såren efter avbrutna granar och ofta högt upp i trädkronan. Finns även på omkullfallna träd och nedrasade grenar.

Utbredning

I kommunen finns en känd lokal. Arten får ses som mycket sällsynt men kan vara förbisedd på grund av växtplatsen. Arten bör eftersökas under vinterhalvåret.

Förväxlingsart

Ingen.

Utbredning för vintertagging

Borsttagging

Gloidon strigosus

Hotkategori NT

Utseende

Är en vidväxt eller hattbildande, ettårig taggsvamp med brun översida och med gråblå till ljusbruna 5-10 mm långa taggar. Fruktkropparna bildas underhösten.

Substrat och biotop

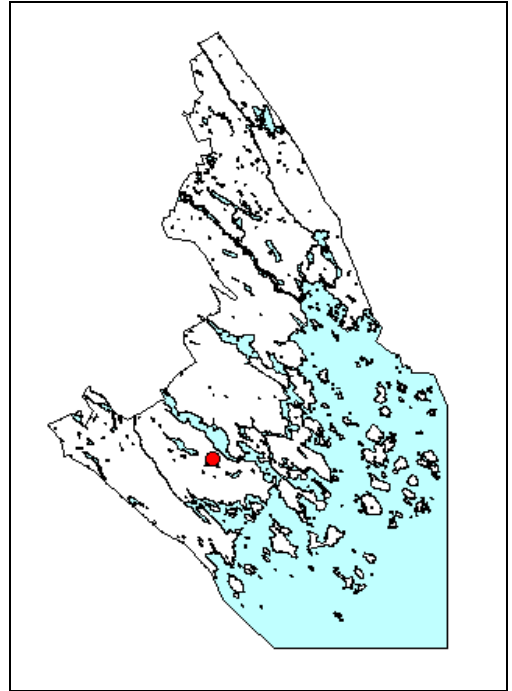
Växer på lågor av asp och sälg i lövrika natursogar med hög luftfuktighet, nära bäckraviner och stränder.

Utbredning.

Känd från ett flertal lokaler i Norrbottens län, med en känd lokal i Luleå kommun.

Förväxlingsart

Svampen utseende gör att den inte kan förväxlas.

Utbredning för borsttagging

Gröntagging

Kavinia alboviridis

Hotkategori NT

Utseende

Är en vedlevande taggsvamp med 1 - 3 mm långa, olivgröna taggar på en vit, steril mycelbädd.

Substrat och biotop

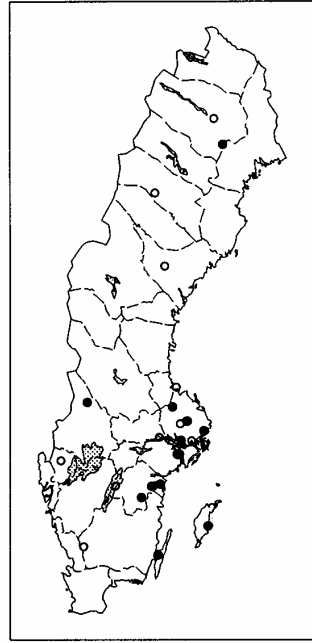
Växer på barr- och lövved i opåverkade, örtrika grandominerade skogar i skuggiga lägen, strandsnår och i lundar.

Utbredning.

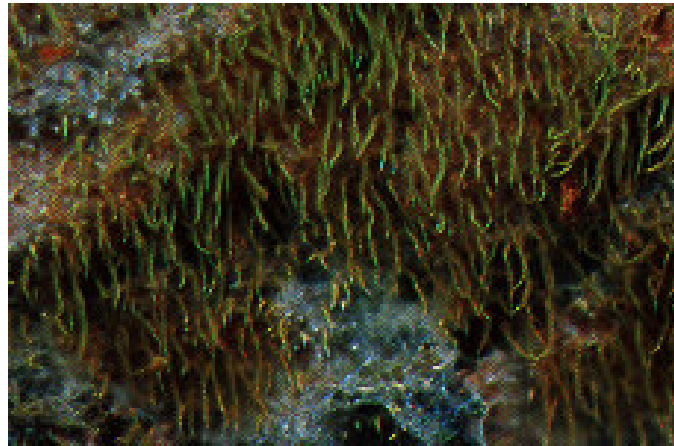
Känd från ett flertal lokaler i Norrbottens län, men ännu inte påträffad i Luleå kommun.

Förväxlingsart

Andra taggiga vedsvampar

Utbredning för gröntagging i Sverige

Ullticka

Phellinus ferrugineofuscus

Indikatorart

Utseende

Mörkbrun (purpurbrun - chokladbrun) helt resupinat, hårt fastvuxen ticka med mycket små porer, 5 -8 per mm. Porlagret omges av en smal, tydlig rostbrun kant - mycelfilt. Köttet rostbrunt, 1-2 mm tjockt.

Substrat / biotop

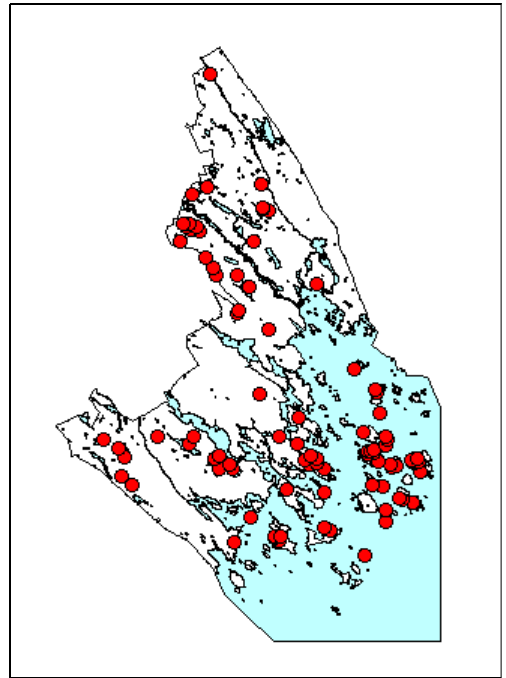
Växer nästan enbart på barken av granlåggor som ej ligger an mot marken. Karaktärsart för orörda och måttligt påverkade granskogar. Växer ofta tillsammans med rosenticka.

Förväxlingsarter

Vedticka växer oftast växer på tallågor. Om arten växer på granlåggor blir den mörkare. Gränsticka och granticka.

Utbredning

En av de vanligare rödlistade vedsvamparna i Luleå kommun. Arten är numera inte rödlista men är fortfarande en bra indikatorart för lågakontinuitet.

Utbredning för ullticka

Harticka

Inonotus leporinus

Indikatorart

Utseende:

Hartickan har halvcirkel/njurformade, mjuka, ofta stora (10 cm eller mer) fruktkroppar som ofta växer taktegelagda. Unga exemplar är gråbruna på ovansidan och har vitaktiga porer, äldre är rödbruna-kanelbruna och sammetsludna ovan och har bruna porer. Fruktkropparna blir tidigt uppåtna och skruviga. Vid beröring färgar de av sig. Ett mycket bra kännetecken är den glänsande brottytan. Fruktkropparna är begärliga för insektslaver och förstörs i allmänhet efter några veckor.

Biotop och substrat:

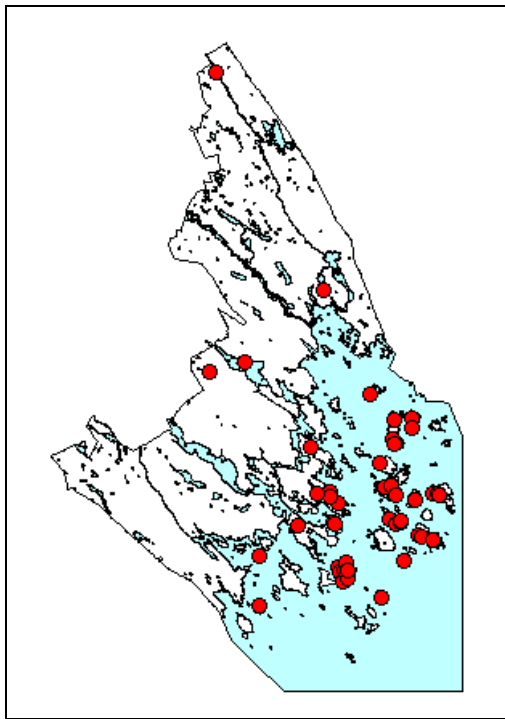
Förekommer rikligast i orörda granskogar men kan även påträffas i mer påverkade skogar (då ofta produktiva). Fruktkroppar finns även på ståedne döda granar. Träd med harticka går ofta av nära marken.

Förväxlingsarter:

Utbredning

Hartickan har sina rikaste förekomster i skärgårdsskogarna.

Hartickan är känd från ett flertal lokaler i Luleå skärgård. Men är mindre vanlig i inlandsskogarna.

Utbredning för harticka

Rosenticka

Fomitopsis rosea

Hotkategori NT

Utseende

Fruktkroppar fleråriga, trähårda, hovformade, små, 2-4 (10) cm breda. Ovansida koncentriskt färad, i äldre delar ofta sprickig, gråsvart till svart med blekrosa kant. Porer grårosa till rosa, runda, 3-5/mm. Porlager skiktat. Kött rosafärgat.

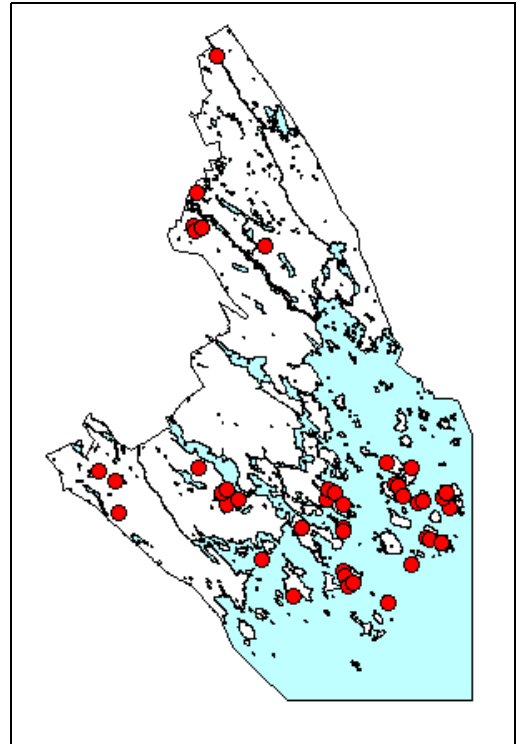
Substrat / biotop

Växer på kullfallna, grova granstockar i urskogsartad barrskog. Någon sällsynt gång även på bearbetat granvirke, t.ex. gamla lador. Påträffas ofta tillsammans med ullticka. Växer både direkt på barken och på ved och kräver något grövre lågor än ullticken. Har noterats på andra träslag som asp, tall, björk och gråal.

Förväxlingsarter

Klibbticka: Rosenticka kan ovanifrån likna en åldrad klibbticka. Klibbticken har en kådard brunsvart krusta som smälter i värmen från en tändsticka. Klibbticken är normalt större och har åtminstone på växande exemplar en rödbrun- gulbrun kant.

Rosentickan är känd från ett flertal lokaler men får ses som mindre vanlig i de kustnära kommunerna.

Utbredning för rosenticka

Utbredning

Kritporing

Antrodia crassa

Hotkategori EN

Utseende

Är en vidväxt, flerårig, vit till halmgul ticka med stora, ganska hårda och spröda, kritartade fruktkroppar. (när man gnider den mellan fingrarna gnisslar det likt krita). Porenna är först vita, sedan halmfärgade och mycket små. Porlagret hos mångåriga exemplar är tydligt skiktat och på torra exemplar karaktäristiskt sprickig.

Substrat

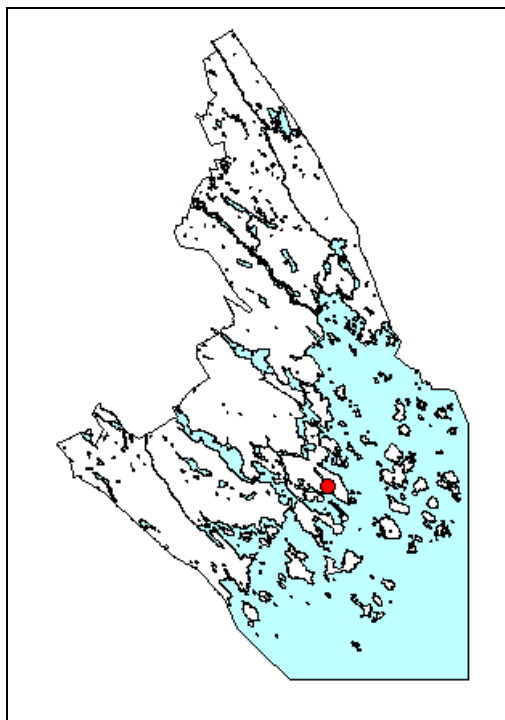
Växer på grova lågor av barrträd i opåverkade skogar.

Utbredning och biotop

Känd från ett fåtal lokaler i Lule lappmark. Lokalen på Hertsön är den första kända utanför lappmarksgränsen i Norrbottens län.

Förväxlingsart

Fleråriga, vitaktiga till färgade tickor som:
Kristallticka, vitaktig, relativt tunn
Citronticka vit till gulaktig, smakar bittert
Gräddticka är gulaktig

Utbredning för kritporing

Sprickporing

Diplomitoporus crustulinus

Hotkategori VU

Utseende

Resupinat ticka var ettåriga fruktkroppar kommer sent på hösten. Ofta vidväxt. Fruktkropparna är först gulvita så småningom mer brunaktiga till orange med vit kant. Baksidan är svart. Porerna är kantiga och medelstora. Vit torkning spricker den upp på ett karaktäristiskt sätt.

Substrat/ biotop

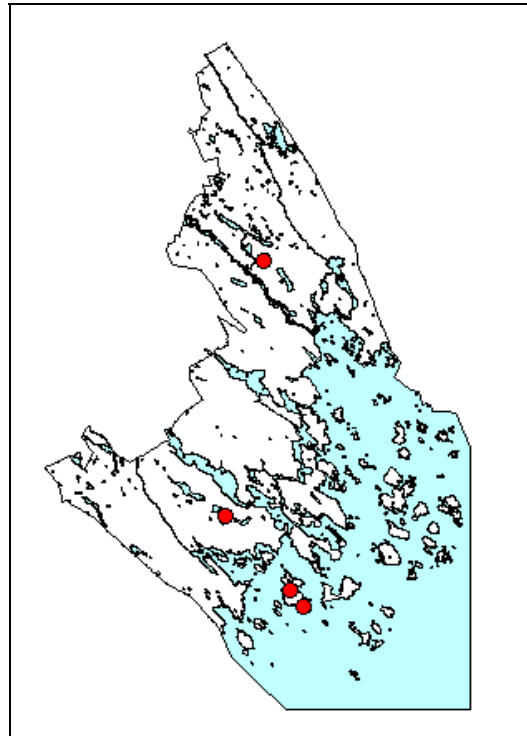
Växer på lågor av gran i olikåldriga skogar. Kan också växa på stående, klena granar i skogar med hög luftfuktighet.

Utbredning

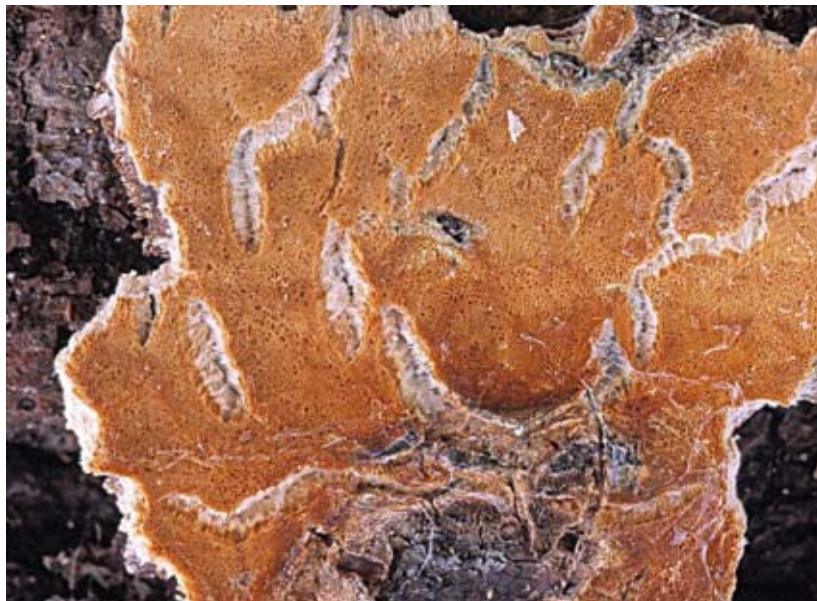
Sällsynt art, känd från ett par lokaler i Luleå kommun.

Förväxlingsart

Ettåriga vitaktiga till färgade tickor:

Utbredning för sprickporing

Fläckporing

Antrodia albobrunnea

Hotkategori NT

Utseende

Resupinat, ofta utbredd ticka, som fått sitt svenska namn av att de på unga svampar vita porerna (3-5 per mm, nästan runda) med tiden och vid tumning får gulbruna till rödbruna fläckar. Kant bomullsartad, ofta med myceltrådar. Det tunna och ganska mjuka köttet är vitaktigt till ljusbrunt, men avgränsas mot substratet av en mörkare, brunaktig zon.

Substrat/ biotop

Växer på nedbrytna lågor och stubbar av tall, ofta på undersidan och väl dold.

Utbredning

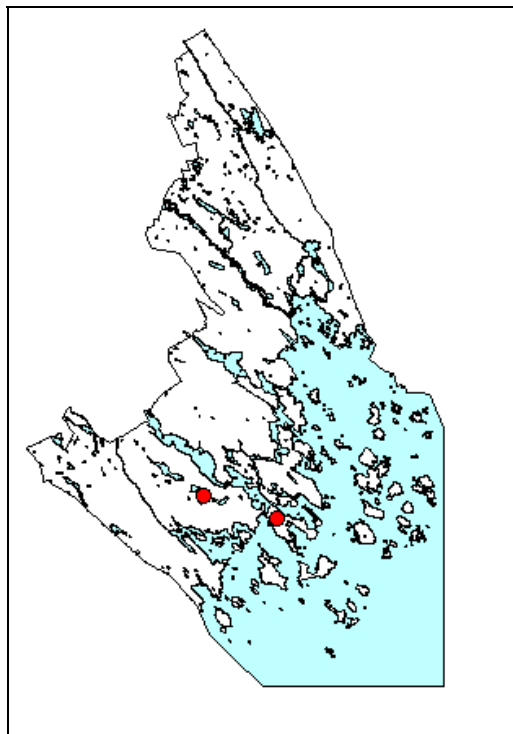
Förekommer i tallnaturskogar. Känd från ett par lokaler i kommun och arten får ses som sällsynt.

Förväxlingsarter

Fleråriga, vitaktiga till färgade tickor:

Gulporing, växer på tall och är grovporig.

Gräddporing växer på tall men saknar fläckar och har en mjuk konsistens. Lateritticka bildar små hattar.

Utbredning för fläckporing

Kristallticka

Skeletocutis stellae

Hotkategori VU

Utseende

Kristallvit flerårig ticka med sega fruktkroppar som kan bli upp till 1 cm tjocka. Porerna är mycket små, 6-8 per mm, hos färska exemplar vitaktiga till ockrafärgade. Som torra eller vid tunning olivfärgade eller smutsbruna. Porlagret är hos mångåriga tydligt flerskiktat. Kant vitaktig.

Substrat och biotop

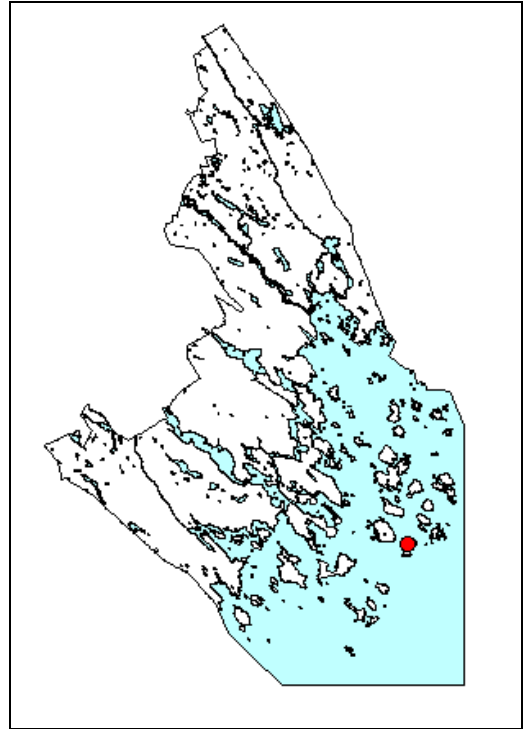
Växer på grova lågor av barrträd, främst på gran men även på tall i opåverkade skogar. Ibland på fruktkroppar av ullticka och granticka.

Utbredning

Inlandsart som är mycket sällsynt i ett östligt läge.

Förväxlingsart

Fleråriga, vitaktiga till svagt färgade tickor:
Unga ex mot gärdselticka
Citronticka vit till gulaktig, smakar bittert
Kritporing, gulbrun, karftig.

Utbredning för kristallticka

Ostticka

Skeletocutis odora

Hotkategori VU

Utseende

Resupinat, ibland något knöllick ettårig ticka, som kan bli flera dm lång och upp till 1 cm tjock. Porer vitaktiga till gräddfärgade, något missfärgad vid tumning, först regelbundna och 3-5 per mm, med tiden dock tydligt vidgade och uppslitsade till nästan tandlika. Har en ost,- vanilj,- vitlök- eller filmjöksliknande doft.

Substrat

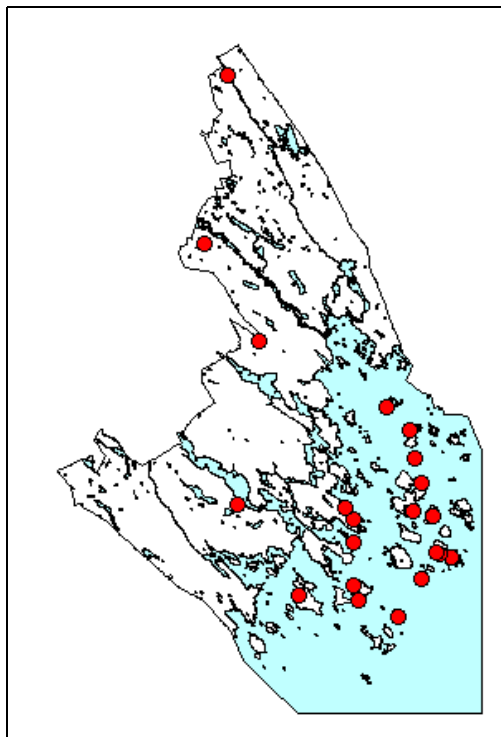
Arten förekommer i olikåldriga skogar och växer på grova lågor av gran. Kan sällsynt påträffas på asp och tall. Indikerar skogar med lång kontinuitet av lågor.

Utbredning och biotop

Osttickan har i skärgården sina rikaste förekomster.

Förväxlingsart

Förväxlingsrisken med andra arter är liten om man har lärt sig känna igen lukten.

Utbredning för ostticka

Blackticka

Junghuhnia collabens

Hotkategori VU

Utseende

Brunrosa till grårödaktig ettårig ticka, färgen oftast jämförd med drickchoklad. Den avgränsas av en smal, något ljusare, fint fibrig kant. Porerna är runda till kantiga, 3-6 per mm.. Kött blekt rosabrunt, mycket tunn och otydligt avgränsat från det upp till 5 mm tjocka rörlagret.

Substrat

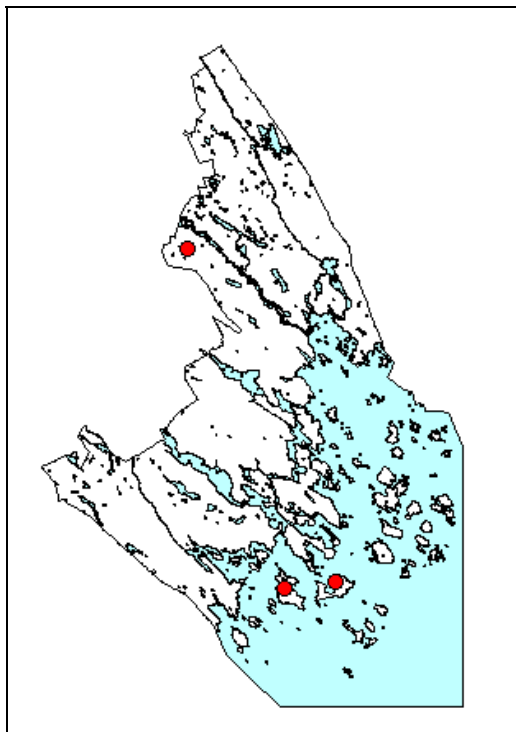
Växtplatsen utgörs av täta, fuktiga, olikåldriga och under lång tid orörda barrskogar. Sprids genom att svampens mycel sprids från låga till låga. Kärver kontinuerlig tillgång på lågor.

Utbredning och biotop

Sällsynt art, känd från ett par lokaler i Luleå kommun.

Förväxlingsart

Ettåriga färgade tickor som
Vedticka gulbrun till rent brun.
Blodticka som är rödare
Gulporing

Utbredning för blackticka

Laxticka

Halalopilus salmonicolor

Hotkategori NT

Utseende

Resupinat, liten till medelstor ticka, som sällan blir mer än 15 cm lång och 8 mm tjock. Färska fruktkroppar är mjuka och saftiga och har orange till orangerosa nyanser. Intorkade exemplar blir vaxartade till hårda och får mörkare rödbruna till purpurbruna färger. Porer 3-5 per mm, vanligen regelbundet kantiga, men på lodrätt underlag ibland uppslitsade.

Substrat

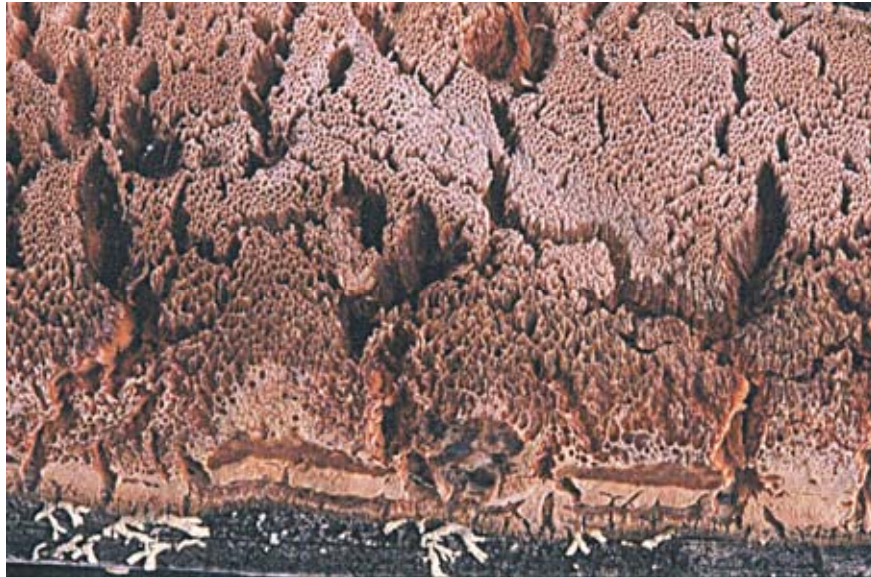
Växer på sidan av liggande lågor av tall, ofta i solöppna lokaler som hållmarker och branter. Kan sällsynt växa på gran.

Utbredning och biotop

Sällsynt art, känd från ett par lokaler i länet. Ännu ej påträffad i Luleå kommun.

Förväxlingsart

Ettåriga, färgade tickor som blodticka men som har en tydlig ljus kant.

Gräddticka

Perenniporia subacida

Hotkategori NT

Utseende

Flerårig, resupinat, mycket kraftig art, som ibland kan nå flera meters utbredning och en tjocklek av åtskilliga cm. Porer runda till kantiga, 4-6 per mm, gräddfärgade, gulaktiga eller ockra, mest mättat färgade på gamla exemplar, ibland avgränsade av en ljusare, fibrig kant. På vertikalt underlag kan knölbildning förekomma.

Substrat/ biotop

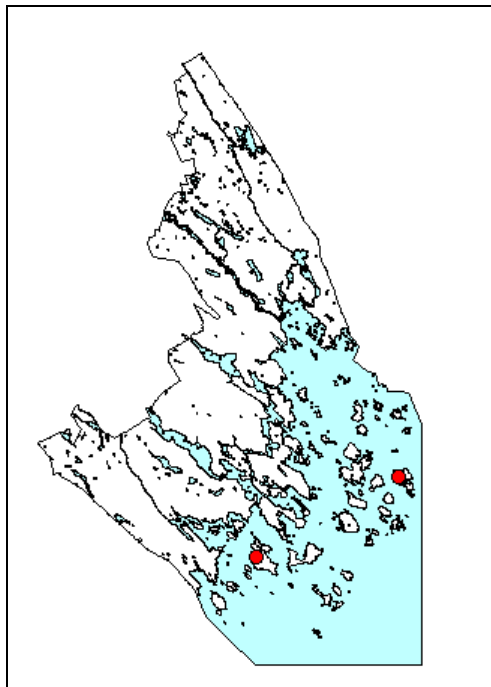
Gräddticken påträffas oftast på mjuk, murken gravad men kan även växa på lövträd. Lågorna är ofta grova och lågt liggande i opåverkade skogar.

Utbredning

Arten får ses som sällsynt i kommunen då endast ett fåtal lokaler är kända. Två nya lokaler har hittats på Härtsön; Hönön, Nils Persamyran.

Förväxlingsarter

Fleråriga, vitaktiga till färgade tickor som citronticka som är vit till gulaktig men som smakar bittert, har vita porer och knöliga hattar. Kritporing är mest lik gräddticka.

Utbredning för gräddticka

Finporing

Ceriporiopsis pannocinta

Hotkategori VU

Utseende

Ettårig ticka med vita till gräddfärgade fruktkroppar som kommer på hösten. Porerne är mycket små och mellan porlagret finns en gelatinlös zon, som i tvärsnitt syns som en mörk linje. Som ung ibland med ett grönaktigt porlager. Mjuk och vattnig som ung, torr och hård som gammal.

Substrat/ biotop

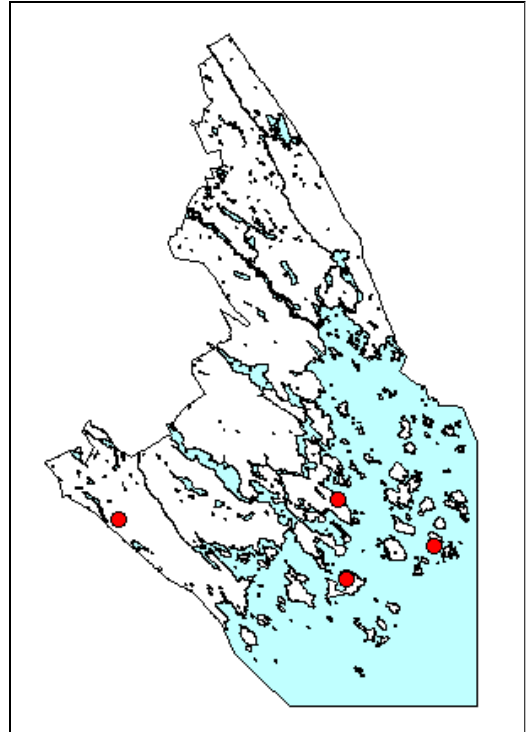
Växer på lågor såväl barr- som lövträd i olikåldriga skogar. Fruktkropparna utvecklas ofta på undersidan av djupt nedsjunkna lågor som har barken kvar.

Utbredning

Sällsynt art som är känd från ett par lokaler i Luleå kommun. Nya lokaler har påträffats på Hertsön och Stor-Fällberget.

Förväxlingsart

Ettåriga, vitaktiga tickor

Utbredning för finporing

Isabellporing

Anomoporia bombycina

Hotkategori VU

Utseende

Vanligen liten, tunn art, med kant utan eller med bara enstaka rhizomorpher. Porerna blir snart utdragna till nästan labyrintiska 1-2 per mm med blekt violettbruna till svagt blålila nyanser, särskilt mot kanterna. Kött mjukt, gräddfärgat till blekt gulbrunt.

Substrat/ biotop

Tickan växer på markliggande, murkna stammar av barrträd, vanligen gran, i gamla eller medleåldriga skogar. Verkar föredra

skuggiga växtmiljöer. Växer gärna på undersidan av relativt klena, barklösa lågor som är djupt nedsjunkna i mossan.

Utbredning

Sällsynt art som är känd från ett par lokaler i länet. Ännu ej påträffad i Luleå kommun.

Förväxlingsart

Ingen

Storporig brandticka

Pycnoporellus alboluteus

Hotkategori CR

Utseende

Resupinat, ettårig ticka som oftast är långsträckt och 1-3 cm tjock. I sällsynta fall kan den få en otydlig, dåligt utvecklad hattkant. Porer gulaktiga till orange, först kantiga och stora med tunna väggar, efterhand uppslitsade i upp till 3 cm långa taggar, som ger arten ett omisskännligt utseende. Kött mjukt, blekt orangefärgat, upp till 2 mm tjockt.

Substrat/ biotop

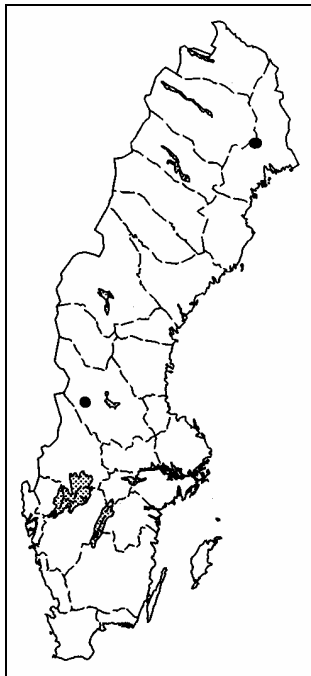
Bunden till gammal, urskogsartad barrskog, där den växer på mycket grova, avbarkade lågor av gran.

Utbredning

Mycket sällsynt art, känd från ett fåtal lokaler i Sverige. I länet finns två lokaler den nordligaste ligger i Överkalix kommun ej långt från kommungränsen samt en lokal i Bodens kommun.

Förväxlingsart

Ingen

Utbredning för storporig brandticka i Sverige

Lappticka

Amylocytis lapponica

Hotkategori NT

Utseende

Ettårig art med köttiga fruktkroppar med hattar som kan bli upp till 15 cm stora, utskjutande från substratet. Unga exemplar vitaktiga men blir med åldern mörkfläckiga. Vid tryck bildas rödbruna fläckar. De tydliga färgförändringarna och den saftiga, fläskartade konsistensen hos färska exemplar gör svampen mycket speciell.

Substrat/ biotop

Bunden till gammal, urskogsartad barrskog, där den växer på grova, avbarkade lågor av gran.

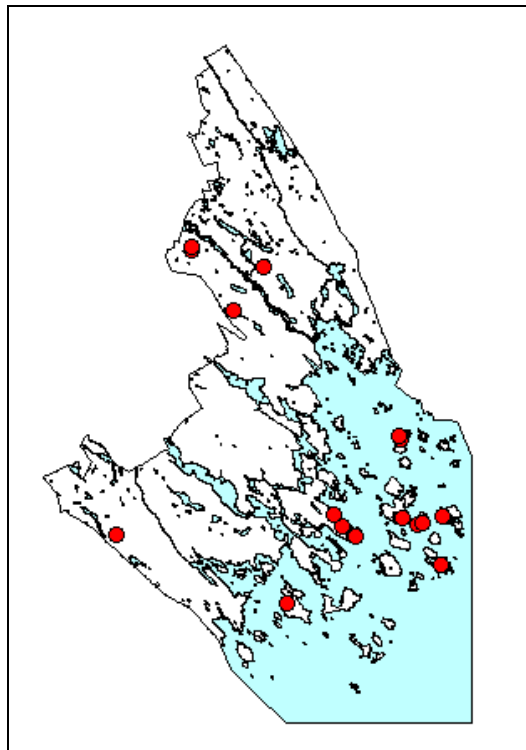
Utbredning

I kommunen finns ett flertal kända lokaler, men arten får ses som sällsynt.

Förväxlingsart

Blödticka som vid tunning först blir gulfläckig, sedan rödbrun. Unga exemplar kan likna sotticka. Kötticka, som först är vit, sedan rosa och slutligen mörkt köttfärgad och ännu mjukare och våtare är lapptickan. Kan i sällsynta fall påverkas av ticksnyltning som

gör fruktkropparna oranggula. Den kan då förväxlas med tex brandticka.

Utbredning för lappticka

Vaddporing

Anomoporia kamtschatica

Hotkategori NT

Utseende

Ettårig resupinat mjuk och skör svamp. Porer vita till gräddfärgade, först runda, men blir snart utdragna oregelbundna (1-2 per mm).

Substrat/ biotop

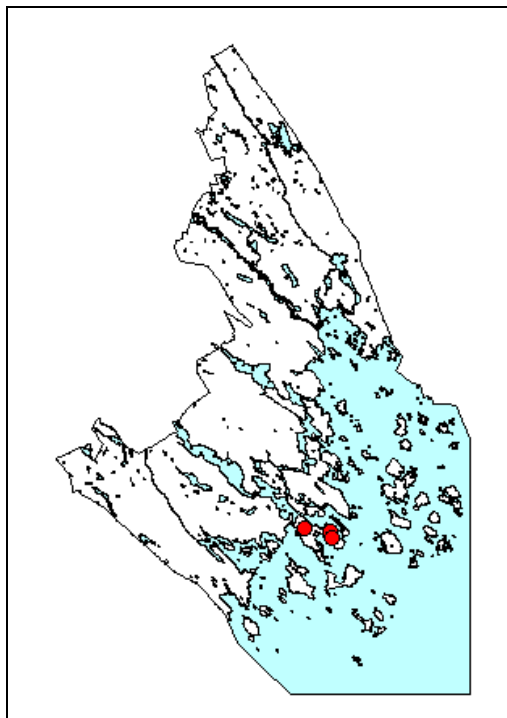
Växer på brända mycket murkna, markligande lågor av tall. Bunden till gammal, urskogsartad talllhedskog. I Hälsingland har arten påträffats på kraftigt brunrötad granved i periodvis översvämmad blandskog intill vatterdrag.

Utbredning

Nybeskriven art, utbruten från fransporing *Anomoporia myceliosa*. I kommunen har vaddporing påträffats på Sandön. Arten får ses som mycket sällsynt.

Förväxlingsart

Fransporing och strålticka. Arter som inte finns i NB.

Utbredning för vaddporing

Veckticka

Antrodia pulvinascens

Hotkategori NT

Utseende

Flerårig, resupinat art som i undantagsfall kan bilda knöllika hattar eller hattkanter och då på stående träd. Svampen kan bli flera dm stor och upp till 1 cm tjock. Runda porer 4-5 per mm är först ljusa men får snart ockrabrun färg. Har en speciell och typisk konsistens. I köttet och i de djupare delarna av porlagret blir hos äldre fruktkroppar ost- eller kritartad.

Substrat/ biotop

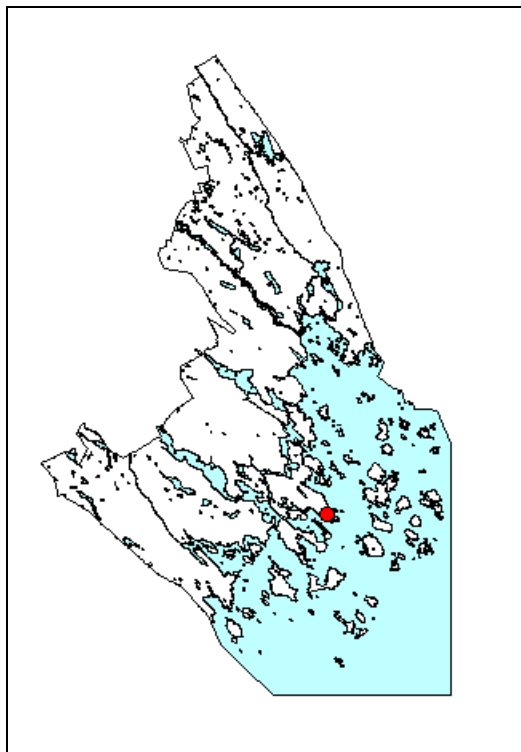
Bunden till äldre aspbestånd där den uppträder på grova lågor och ibland på stående träd. Biotopen är i strandskogar, i myrkanter och i sumpskog. Förekommer både i slutna som öppna miljöer. Arten kan studeras under hela året.

Utbredning

Vecktickan är endast känd från ett fåtal lokaler, men får ses som mycket sällsynt i kommunen. En ny lokal finns i Storfällbergret.

Förväxlingsart

Kan likna barkticka men den är ettårig. Kritporing som växer enbart på barrved.

Utbredning för veckticka

Tallstocksticka

Gloeophyllum protractum

Hotkaategori NT

Utseende

I sidled utdragna hattar, som är upp till 1 dm lång, 4 cm bred vid basen och ca 0,5 till 1,5 cm tjocka. Ovansidan plan till svagt välvd.

Zonerad, med tiden starkt ojämn, först brunaktig men med tiden gråbruna, grå eller nästan svarta nyanser. Porer 1-2 per mm, ibland radiärt utdragna.

Substrat/ biotop

Bunden till gammal, urskogsartad barrskog, där den växer på grova, avbarkade lågor av tall i öppna platser, men kan även uppträda på gran och på lövträd.

Utbredning

Hittades 2005 på Kallaxheden, ost om Kvarnträsket.

Förväxlingsart

Vedmussling har skivlika lameller.

Blodticka

Gloeoporus taxicola

Indikatorart

Bunden till gammal, urskogsartad barrskog, där den växer på grova, avbarkade halvliggande lågor av tall och gran. Kan även påträffas i plockhugna bestånd.

Utseende

Flerårig, resupinat ticka med rödbruna till oreangebruna porer, som omges av en vanligen tydlig och bred ljus, kant som ibland kan vara grönaktig. Porer 2-4 per mm ibland vindlande nästan ådernätsliknande.

Utbredning

I kommunen finns ett fåtal kända lokaler. Arten får dock ses som sällsynt.

Förväxlingsart

Laxticka

Blackticka

Substrat/ biotop

Laxporing

Oligoporus placenta

Hotkategori VU

Utseende

Resupinat, ibland något knöllick ticka, som blir upp till 20 cm stor och 0,5 mm tjock. Porer runda till kantiga (3-4 per mm). Unga exemplar laxrosa, intorkade oftast blekare. Kött tunt.

Substrat/ biotop

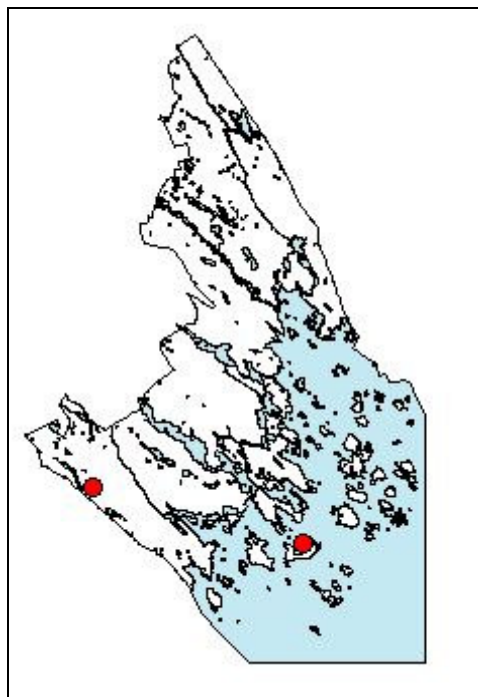
Bunden till gammal, urskogsartad barrskog, där den växer på barkfria lågor och på stående träd av barrved, oftast på tall.

Utbredning

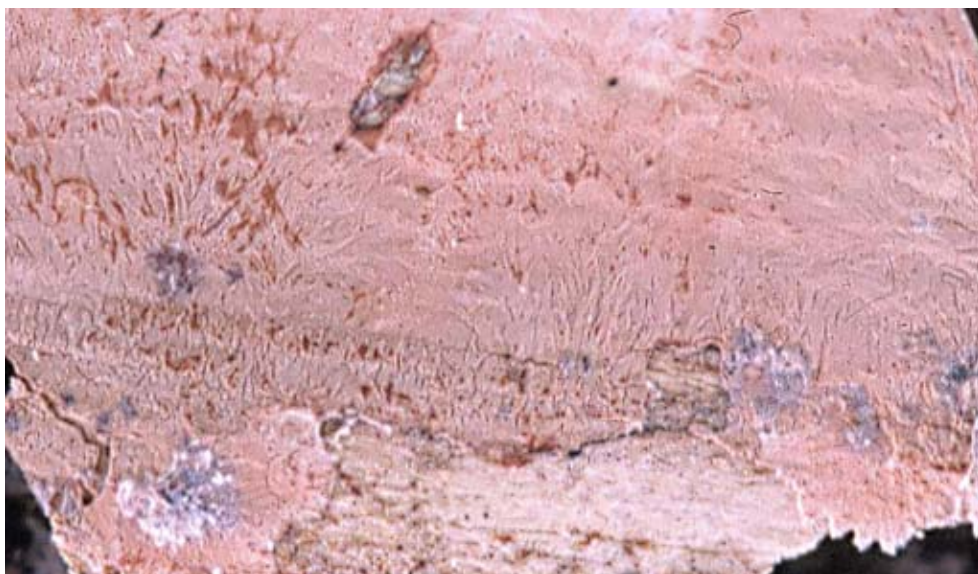
I Norrbottens län och i kommunen en mycket sällsynt art.

Förväxlingsart

Laxticka

Utbredning för laxporing

Vågticka

Oligoporus undosus

Hotkategori NT

Utseende

Långsträckta, smala hattar, som normalt når en storlek av 2-5 cm och skjuter ut maximalt 1,5 cm från substratet.

Substrat/ biotop

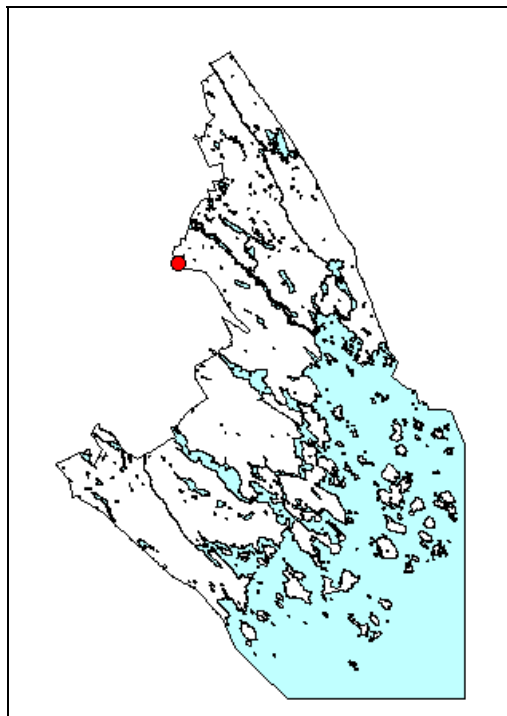
Bunden till gammal, urskogsartad barrskog, där den växer på grova, avbarkade halvliggande lågor av tall och gran.

Utbredning

I kommunen endast känd från Snöbergsområdet och får ses som mycket sällsynt.

Förväxlingsart

Vita hattbildande tickor.

Utbredning för vågticka

Vit aspticka

Polyporus pseudobetulinus

Hotkategori EN

Utseende

Vit ettårig hattsvamp som på hösten får en brunfläckig överyta. Hattarnas storlek varierar mellan 6 –20 cm. Fotlik bakdel med invikt kant. Ovansida gulaktig till grågul där färska exemplar har en tunn hinna som är lätt att skala av. Porer kantiga 1-3 per mm. Kött vitaktigt till gräddfärgat.

Substrat/ biotop

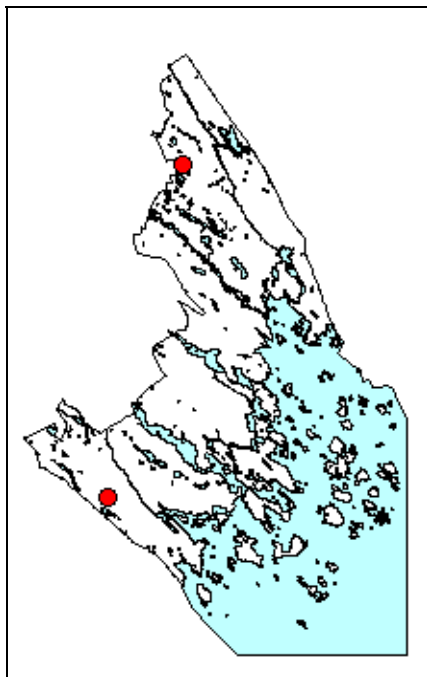
Bunden till asprika skogar där den växer på skadade aspar av olika grovlekar. Vid Stockarsmyran växte den på Jolster (Salix).

Utbredning

I kommunen endast känd från Stockarsmyran, Västra Mostersberget och Stor Fällberget. Arten får ses som mycket sällsynt.

Förväxlingsart

Vita hattbildande tickor.Exempel björkticka och snövit ticka.

Utbredning för vit aspticka

Gränsticka

Phellinus nigrolimitatus

Hotkategori NT

Utseende

Flerårig ticka med varierande utseende och svampartat elastisk konsistens. Vanligen med hattkant, ibland med utan hattkant. Blir 10 – 20 cm stor, oftast utdragna i sidled. Porer runda till kantiga (5-7 per mm). Ovansidan rödbrun med gulaktig kant. Namnet gränsticka syftar på den mörka linje som finns i tickans upp till 1 cm tjocka kött och som avgränsar det.

Substrat/ biotop

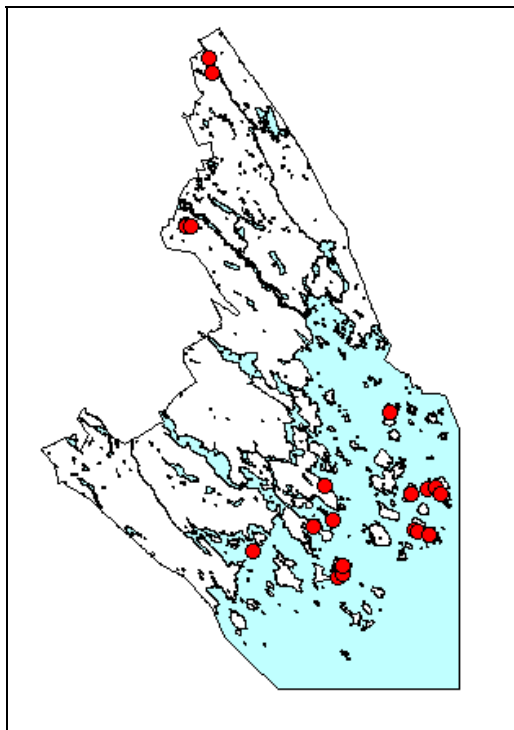
Gränstickan förekommer i olikåldriga, oftast örtrika, slutna barrskogar. Arten växer på grova lågor av gran och tall och kan finnas kvar under lång tid.

Utbredning

I kommunen finns ett flertal kända lokaler och arten får ses som mindre allmän i skärgårdsskogarna medan den är sällsynt i fastlandsskogarna.

Förväxlingsart

Vedticka, ullticka, granticka.

Utbredning för gränsticka

Stor aspticka

Phellinus populicola

Hotkategori NT

Utseende

Stor, konsolformad ticka, vars hattar är 10-15 cm breda och 3-10 cm tjocka. Hattarna har rundad, rödbrunaktig kant. Ovansidan täcks av gråsvart till svart krusta, som är tydligt fårad och med tiden uppsprucken. Porer runda (4-6 per mm). Den runda kanten är grå eller blekt kanelfärgad.

Substrat/ biotop

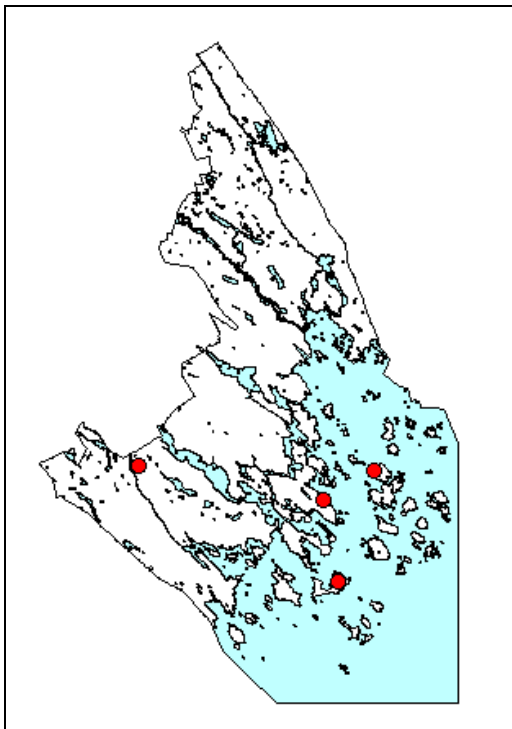
Bunden till gammal, urskogsartad blandskog (lövbrännor) där den växer på levande aspar. Frukt-kropparna sitter oftast högt upp på stammen i längsgående uppsprickningar.

Utbredning

I kommunen finns ett fåtal kända lokaler. Arten får ses som sällsynt. Nya lokaler har tillkommit.

Förväxlingsart

Aspticka, eldticka.

Utbredning för stor aspticka

Gräddporing

Skeletocutis lenis

Hotkategori VU

Arten är troligen förbisedd då den till stor växer dold i murkna lågor av tall. Arten får ses som mycket sällsynt på grund av sitt substrat.

Utseende

Flerårig, resupinat, tämligen mjuk ticka, som i torrt tillstånd får korkartad konsistens.

Fruktkropparna blir upp till 20 cm stora och 1 cm tjocka. Porerna är runda till kantiga 5-8 per mm. Den smala vita kanten är oftast något fibrig eller trådig. Kött bomullsartad.

Substrat/ biotop

Bunden till gammal, urskogsartad barrskog.

Växer i huvudsak i murken tallved.

Utbredning

Förväxlingsart

Gärdselticka, gulporing, kristallticka, kritporing..

Skorpticka

Dicomitus squalens

Hotkategori EN

Utseende

Skorptickan påminner något om en outvecklad klibbticka, men dess porlager växer ofta ner på underlaget och fruktkroppen kan ibland vara nästan helt vidväxt. Ovansidan på den hovformade hatten är till början vit men mörknar med tiden till ljusbrunt. Den ettåriga fruktkroppens konsistens är som färsk mjuk men hårdnar med tiden. Hattarna kan bildas i nivåer på ett stående substrat eller som en utdragen hattkant på liggande substart.

Substrat/ biotop

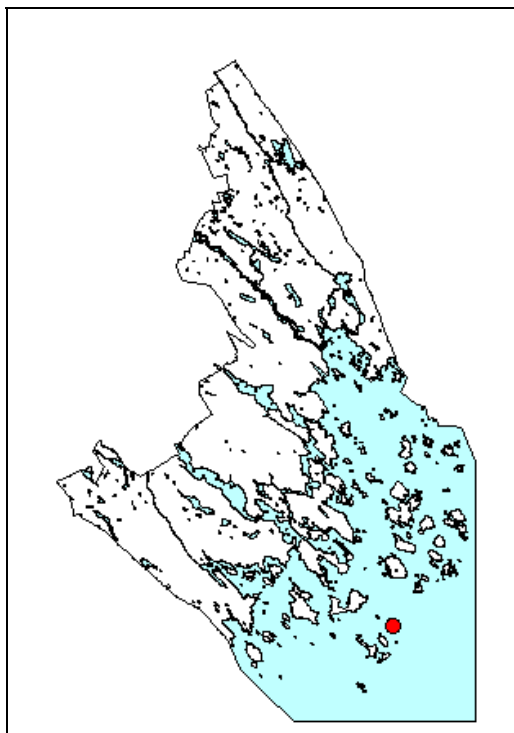
Arten lever på död ved. Fruktkropparna påträffas främst på stående, döda tallar men kan också växa på lågor av tall och gran. Biotopen utgörs av öppna skogstyper, tex. hållmarkstallskogar, tallmossar, gles tallskog. Arten är gynnad av återkommande skogsbränder.

Utbredning

Arten får ses som mycket sällsynt i kommunen. I Norrbottens län finns endast ett fåtal lokaler.

Förväxlingsart

Klibbticka som är gul i köttet.

Utbredning för skorpticka

Doftticka (Nordlig anisticka)

Haploporus odorus

Hotkategori NT

Utseende

En hovformad 5-10 cm bred ticka.

Fruktkropparna är fleråriga, vita och har en karaktäristisk lukt av kumarin. Lukten kan kännas på flera meters håll.

Substrat/ biotop

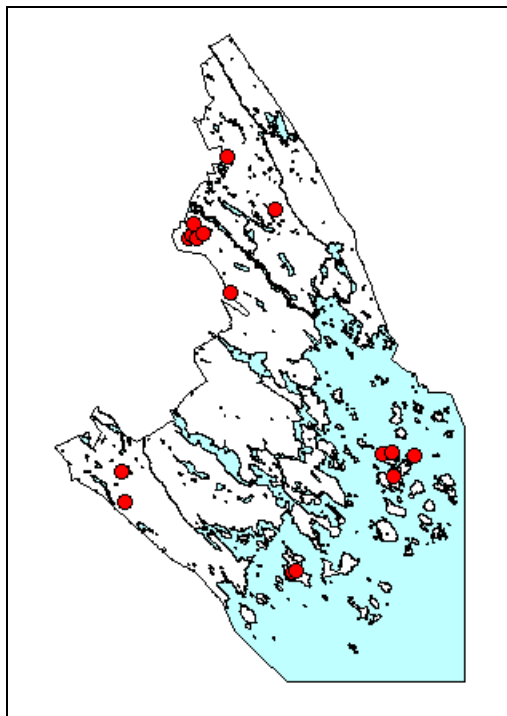
Växer uteslutande på stående träd av sälg och föredrar gamla träd i slutna, olikåldriga skogar. Mycket gamla lövbrännor är en lämplig miljö för arten.

Utbredning

Doftticka eller nordlig anisticka har i Sverige en nordlig utbredning. I kommunen finns det ett flertal väl utspridda lokaler. Arten får ses som sällsynt. Dofttickan är numera fridlyst.

Förväxlingsart

Ingen.

Utbredning för doftticka

Gammelgranskål

Pseudographis pinicola

Hotkategori NT

Utseende

En liten skålsvamp med 1 – 3 mm stora, elliptiska eller triangulära. Fruktkropparna bildas inneslutna i barken och bryter först vid mognaden fram så att den gulorange till gulbruna sporbildande vävnaden blottas. Efter intorkningen ser fruktkropparna ut som små, rostade kaffebönor.

Substrat/ biotop

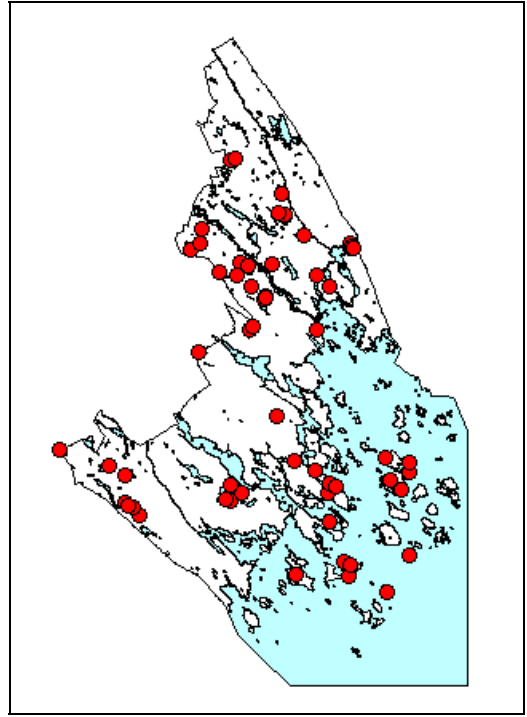
Gammelgranskål växer på gamla granar med skrovlig bark ett par meter upp för stammen. Arten är en bra indikatorart för trädkontinuitet och föredrar skogar med hög fuktighet och stabilt mikroklimat.

Utbredning

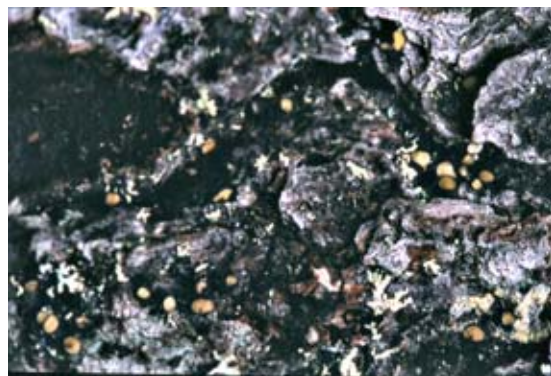
I kommunen finns på ett stort antal kända lokaler. Arten får ses som allmän i naturskogsartade miljöer.

Förväxlingsart

Ingen.

Utbredning för gammelgranskål

Brandticka

Pycnoporellus fulgens

Hotkategori VU

Utseende

En ettårig ticka med konsolformade, sällan helt vidväxta med 2-10 cm breda fruktkroppar som kommer på hösten. Översidan är orangeröd, skrovlig luden och svart zonerad. Porerna är ljusare orange, ofta uppslitsade och taggiga, 2-3 per mm. Fruktkropparna förstörs ganska fort av insektsangrepp.

Substrat/ biotop

Brandtickan förekommer i olikåldriga, under lång tid orörda, fuktiga granskogar, ofta i kärrkanter eller vid bäckar. Den växer på grova lågor av gran, någon gång på tall, asp eller björk.

Utbredning

Arten har två kända växtplatser i NB i Överkalix kommun ej långt från kommungränsen och i Pajala kommun.

Förväxlingsart

Rävticka, cinoberticka, lappticka, harticka.

Violmussling

Trichaptum laricinum

Hotkategori NT

Utseende

En vidväxt eller hattbildande ticka med tunn men styv fruktkropp. Hattens ovansida är grå till gulgrå och hårig. Undersidan är violett till brunviolett och har inte porer som de flesta andra tickor. På undersidan finns lameller som gärna växer radiärt.

Substrat/ biotop

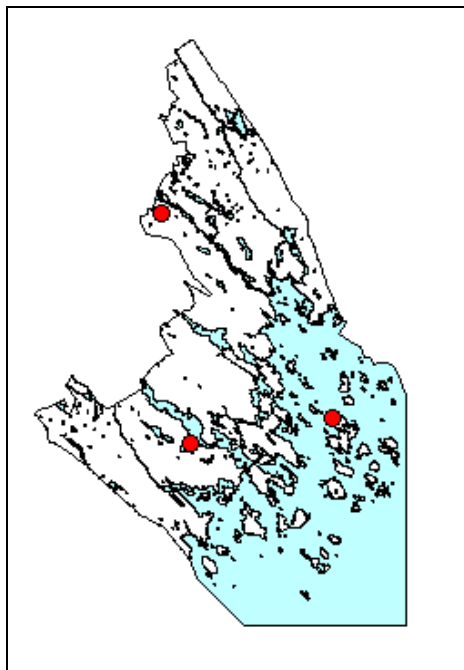
Violmussling växer på döda, oftast omkullfallna stammar av gran eller tall. Arten föredrar gammal, orörd skog med lång kontinuitet.

Utbredning

Sällsynt eller förbisedd art i kommunen.

Förväxlingsart

Violticka har porer, violtaging har taggar.

Utbredning för violmussling

Kandelabersvamp

Clavicornia pyxidata

Hotkategori NT

Utseende

Kandelabersvamp är en ca 3 – 15 cm hög fingerlik svamp. Färgen är smutsvit med gulaktig till brunaktig, ibland rosa ton.

Substrat/ biotop

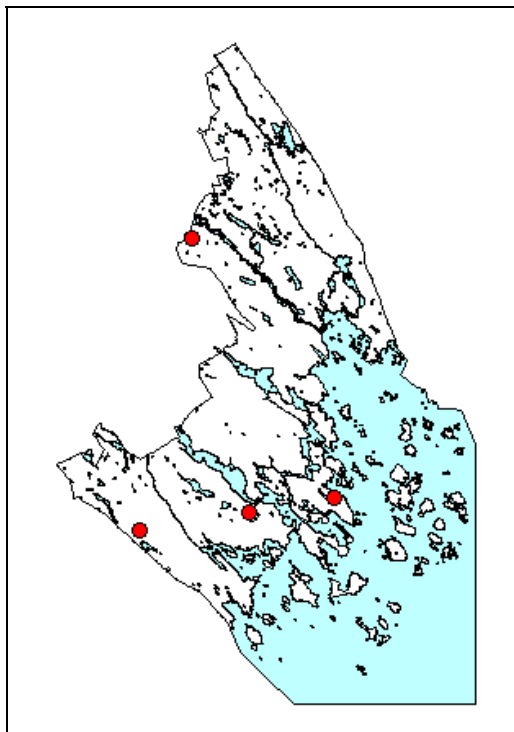
Arten växer vanligen på starkt rötade lågor av asp men kan även växa på björk och gran. Är bunden till gammal, urskogsartad blandskog i sena successioner.

Utbredning

I kommunen finns ett fåtal kända lokaler. Arten får ses som sällsynt. Sällan årlig på samma låga.

Förväxlingsart

Inga

Utbredning för kandelabersvamp

Vit vedfingersvamp

Lentaria epichnoa

Hotkategori NT

Utseende

En småväxt fingersvamp vars vita, nästan genomskinliga fruktkroppar är upprepat och regelbundet gaffelgrenade. Varje gaffel är tydligt U-format och grenarna är raka, uppåtriktade och tämligen spetsiga.

Substrat/ biotop

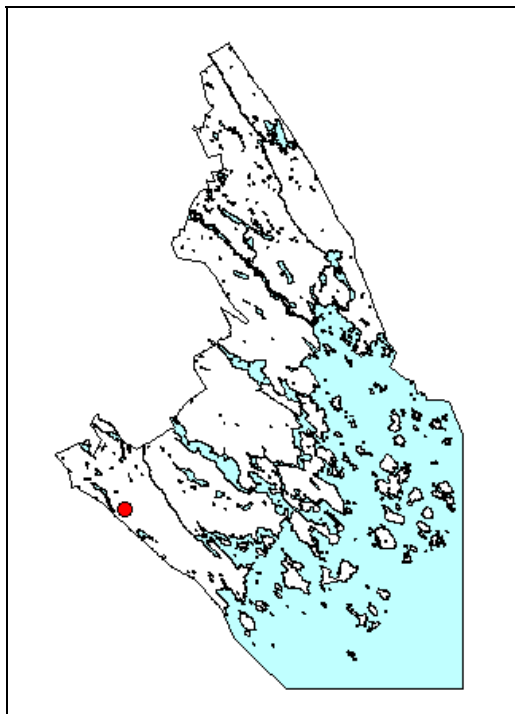
Vit vedfingersvamp växer på murken lövved, mest på stammar av asp, rönn och björk. Svampen indikerar sena aspsuccessioner. Den påträffas främst på skuggiga och fuktiga platser med riklig tillgång på död ved.

Utbredning

I kommunen finns en känd lokal Stor Fällberget. Arten får ses som mycket sällsynt. Närmaste kända lokal ligger i mellersta Jämtland.

Förväxlingsart

Ingen

Utbredning för vit vedfingersvamp

